

BOSNA I HERCEGOVINA
FEDERACIJA BOSNE I HERCEGOVINE
ZENIČKO-DOBOJSKI KANTON
KANTONALNI SUD U ZENICI
Broj: 04 0 U 013371 23 U 2
Zenica, 25.05.2023. godine

Kantonalni sud u Zenici po sudiji Ahmetović Hilmi uz sudjelovanje zapisničara Mandžuka Jasmine u upravnom sporu tužitelja JKP GRADSKA GROBLJA d.o.o. Visoko, ulica Mule Hodžića broj 108, zastupan po punomoćnicima advokatima Ganić Kemal u Vranac Mehmedu iz Visokog, ulica Alije Izetbegovića broj 1, protiv rješenja tuženog organa Federalnog ministarstva finansija Sarajevo broj: 03-15-871/17 od 15.02.2023. godine, u predmetu dodatno utvrđenih poreznih obaveza, odlučujući o tužbi od 29.03.2023. godine, donio je dana 25.05.2023. godine slijedeću

PRESUDU

TUŽBA SE UVAŽAVA, osporeni akt tuženog organa Federalnog ministarstva finansija Sarajevo broj: 03-15-871/17 od 15.02.2023. godine i rješenje Porezne uprave FBiH – Kantonalni porezni ured Zenica broj: 13-4-02-15-11-1463/12 od 22.01.2013. godine, SE PONIŠTAVAJU i predmet vraća prvostepenom organu na ponovni postupak.

Obrazloženje

Tužitelj JKP Gradska groblja d.o.o. Visoko, zastupan po punomoćnicima advokatima Ganić Kemal i Vranac Mehmedu iz Visokog, podnio je dana 29.03.2023. godine Kantonalnom sudu Zenica tužbu kojom pokreće upravni spor protiv rješenja tuženog organa Federalnog ministarstva finansija Sarajevo broj: 03-15-871/17 od 15.02.2023. godine kojim je u ponovnom postupku odlučivanja, a nakon donesene presude Vrhovnog suda FBiH Sarajevo broj: 04 0 U 013371 22 Uvp od 15.12.2022. godine, odbijena žalba tužitelja od 29.01.2013. godine podnesena protiv rješenja Porezne uprave FBiH – Kantonalni porezni ured Zenica broj: 13-4-02-15-11-1463/12 od 22.01.2013. godine, a kojim rješenjem je prvostepeni organ utvrdio dodatne obaveze po osnovu javnih prihoda dospjele za prijavu u iznosu od 2.713.663,89 KM i za uplatu u iznosu od 2.622.544,04 KM sa obračunatim zateznim kamatama za period obuhvaćen inspekcijskim nadzorom od 31.10.2007. godine do 31.10.2012. godine.

U svojoj tužbi tužitelj ističe da tužbu podnosi zbog povreda odredaba postupka, zbog nepravilno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja i zbog pogrešne primjene materijalnog prava, te tužitelj ističe da rješenje tuženog organa kao i prvostepeno rješenje pobija u cijelosti i predlaže da se ova upravna stvar riješi u sporu pune jurisdikcije, ukazujući na citiranu presudu Vrhovnog suda FBiH i činjenicu da je tuženi organ postupajući po navedenoj presudi ponovno donio nezakonito i u procesnom i u materijalnom smislu rješenje koje je zasnovano na pogrešno i nepotpuno utvrđenom činjeničnom stanju zbog čega smatra upitnim stavove i tumačenja tuženog organa u vezi sa dodatnom utvrđenim obavezama koje se odnose na mogućnost razreza po okončanom stečajnom postupku tako i po pitanju visine istih.

Tužitelj ukazuje na činjenicu da je nad istim proveden stečajni postupak pred Općinskim sudom Zenica prema odredbama Zakona o stečajnom postupku te da je shodno tom postupku Kantonalni porezni ured Zenica mogao i morao svoje potraživanje prijaviti isključivo u stečajni postupak, što je jasno propisano članom 56. istoga Zakona, zatim tužitelj ukazuje da je stečajni dužnik reorganizovano društvo koje je svoja prava i obaveze nastale prije pokretanja stečajnog postupka uz saglasnost povjerilaca i stečajnog suda riješio kroz usvojeni plan reorganizacije, te da je Kantonalni porezni ured Zenica propustio da se obaveze koje su predmet postupka prijave u stečajnom postupku te da iste potiču iz perioda prije provedenog stečajnog postupka i ne mogu se potraživati.

Nadalje tužitelj ukazuje i na tok stečajnog postupka i rješenje broj: 43 0 St 100487 13 St od 22.10.2015. godine kojim je potvrđen stečajni plan tužitelja i određen nadzor nad provođenjem stečajnog plana do 31.12.2017. godine te da je isto rješenje stupilo na snagu danom pravomoćnosti 11.12.2015. godine i djeluje prema svim povjeriocima stečajnog dužnika, zatim tužitelj ukazuje na presudu Vrhovnog suda FBiH od 15.12.2022. godine kojom je tačno ukazano u kojem pravcu tuženi organ je dužan postupati u ponovljenom postupku, te da je tuženi organ ponovno donio nezakonito rješenje i da je razrez neosnovan, jer iz obrazloženja osporenog rješenja proizilazi da je Kantonalni porezni ured Zenica kao razlučni povjerilac naplatio obaveze iz stečajnog plana te da je nejasno kako u takvoj situaciji nije od utjecaja stečajni postupak za zakonitost i pravilnost naknadnog razreza zbog čega tužitelj smatra da je neozbiljan i neistinit stav tuženog organa da tužitelj nije isticao činjenicu provođenja stečajnog postupka, na prvostepeno rješenje je uložena žalba koja je tek 2017. godine dostavljena drugostepenom organu a isti 2021. godine donosi rješenje kojim žalbu odbija.

Tužitelj posebno ukazuje na zastaru i član 73. Zakona o poreznoj upravi FBiH, te na grubu povredu prava ostalih razlučnih povjerilaca i favorizovanje prvostepenog organa što je pogrešno i neosnovano te nezakonito jer su stečajni povjeriocu po prijavljenim potraživanjima i usvojenim stečajnim planom za koju je glasao i prvostepeni organ umanjena za 52%, te da rješenje stečajnog suda od 22.10.2015. godine stupa na snagu 11.12.2015. godine i djeluje prema svim povjeriocima stečajnog dužnika bez obzira da li su prijavili svoja potraživanja ili učestvovali u stečajnom postupku, zbog čega je ostala nerazjašnjenja mogućnost preklapanja poreznih obaveza obzirom da su u stečajni plan prijavljene obaveze koje datiraju iz perioda od 31.10.2007. godine do 31.10.2012. godine a naknadni razrez je izvršen za isti period, te tužitelj ponovno ističe prigovor zastare potraživanja.

Zbog svega naprijed navedenog tužitelj predlaže Kantonalnom sudu Zenica da ovu upravnu stvar riješi u sporu pune jurisdikcije tako što će donijeti presudu kojom će predmetnu tužbu uvažiti, osporeni akt tuženog organa i prvostepeno rješenje poništiti, a ukoliko sud nađe da nema elemenata za rješavanje ove upravne stvari u sporu jurisdikcije tužitelj predlaže da sud donese presudu kojom će njegovu tužbu uvažiti, osporeni akt tuženog organa poništiti i predmet vratiti tuženom organu na ponovni postupak, te predlaže da se zakaže usmena javna rasprava.

Uz svoju tužbu tužitelj je sudu dostavio dokaze taksativno nabrojane na strani 4. tužbe.

Dopisom broj: 03-15-871/17 od 12.04.2023. godine tuženi organ je dao odgovor na tužbu u kojem navodi da u cijelosti ostaje kod razloga koji su opredijelili donošenje osporenog rješenja jer su odlučne činjenice u potpunosti obrazložene pozivom na konkretne odredbe zakona, te smatra da je u ovom upravnom predmetu činjenično stanje pravilno i potpuno utvrđeno uz pravilnu primjenu zakona, te da je kontrola obračuna i uplate poreza i doprinosa za kontrolisani period izvršena u skladu sa odredbama Zakona o doprinosima te Zakona o porezima ZDK, Zakona o porezu na dohodak kao i drugih propisa taksativno nabrojani na strani 2. odgovora,

te da su inspektori prvostepenog organa postupali u skladu sa ovlaštenjima i inspeksijskom nadzoru utvrdili da u kontrolisanom periodu tužitelj nije uplatio doprinose na/iz plaće zbog čega je i naložena uplata svih navedenih doprinosa, zatim tuženi organ ukazuje na zapisnik o inspeksijskom nadzoru te na presudu Vrhovnog suda FBiH od 15.12.2022. godine, kao i na akt prvostepenog organa od 31.01.2023. godine i činjenicu da je prema usvojenom stečajnom planu sa danom 30.01.2023. godine potraživanja porezne uprave realizovan na iznos od 955.150,95 KM, te da nije u ovom upravnom predmetu od utjecaja činjenica provođenja stečajnog postupka.

Radi svega naprijed navedenog tuženi organ predlaže Kantonalnom sudu Zenica da donese presudu kojom će predmetnu tužbu odbiti kao neosnovanu.

Uz odgovor na tužbu tuženi organ je ovome sudu dostavio sve spise koji se odnose na ovaj predmet radi odlučivanja po tužbi od 29.03.2023. godine.

Ocjenjujući pravilnost i zakonitost osporenog akta tuženog organa, kao i rješenja prvostepenog organa od 22.01.2013. godine u granicama zahtjeva iz tužbe sukladno odredbama člana 34. stav 1. Zakona o upravnim sporovima, sud nalazi da su i prvostepeno rješenje, a i rješenje tuženog organa nepravilni i nezakoniti te doneseni na štetu tužitelja, pri čemu sud nalazi da se oba rješenja temelje na nepravilno i nepotpuno utvrđenom činjeničnom stanju prvostepenog organa čime su upravni organi počinili bitnu povredu upravnog postupka odnosno povredu načela materijalne istine iz člana 7. u vezi sa članom 133. Zakona o upravnom postupku, što je dovelo do pogrešne primjene odredaba materijalnog prava odnosno odredaba Zakona o doprinosima (Službene novine FBiH, broj: 35/98 do 17/06) zatim Zakona o poreza ZDK (Službene novine ZDK, broj: 24/99 i 4/04) te Zakona o porezu na dohodak (Službene novine ZDK, broj: 10/08), zatim Zakona o zaštiti i spašavanju ljudi i materijalnih dobara od prirodnih i drugih nesreća (Službene novine FBiH, broj: 39/03 i 22/06), zatim Uputstva o načinu obračunavanja i uplati posebne naknade za zaštitu od prirodnih i drugih nesreća (Službene novine FBiH, broj: 44/04 i 15/08) zatim Zakona o vodama (Službene novine FBiH, broj: 70/06) zatim Pravilnika o načinu obračunavanja, postupku i rokovima za obračunavanje i plaćanje i kontroli izmirivanja obaveza na osnovu opće vodne naknade i posebnih vodnih naknada (Službene novine FBiH, broj: 92/07) zatim zakona o porezu na dobit privrednih društava (Službene novine FBiH broj: 32a/97 i 29/00), zatim Pravilnika o primjeni odredaba Zakona o porezu na dobit privrednih društava (Službene novine FBiH; broj: 31/98 do 4/03) zatim zakona o porezu na dobit (Službene novine FBiH, broj: 97/07 i 14/08), te Pravilnika o primjeni Zakona o porezu na dobit (Službene novine FBiH broj: 36/08) kao i Zakona o visini stope zatezne kamate ja javne prihode (Službene novine FBiH, broj: 41/01 do 42/06), a pri svemu ovome sud nalazi da tuženi organ u postupku donošenje svog rješenja nije vodio niti računa o obavezujućim uputama i pravnim shvatanjima iz presude Vrhovnog suda FBiH broj: 04 0 U 013371 22 Uvp od 15.12.2022. godine.

Odlučujući o tužbi od 29.03.2023. godine sud nalazi da je ista osnovana, radi čega je i odlučeno kao u izreci ove presude sukladno odredbi člana 36. stav 2. u vezi sa članom 28. stav 4. Zakona o upravnim sporovima, pri čemu je sud zaključio da nema elemenata da se ova upravna stvar riješi u sporu pune jurisdikcije, pa je sud i odlučio ovom presudom na način da je tužbu uvažio, poništio i osporeni akt tuženog organa, ali i prvostepeno rješenje iz razloga jer je našao da činjenično stanje utvrđeno u prvostepenom postupku je napokon donošenja rješenja u znatnoj mjeri izmijenjeno, a pri svemu ovome sud je zaključio da nije bilo potrebe za održavanjem usmene javne rasprave jer se ova upravna stvar mogla riješiti bez održavanja rasprave a na osnovu navoda tužitelja iz njegove tužbe, dokaza dostavljenih uz tužbu kao i na osnovu stanja spisa ovoga suda.

Naime, iz stanja spisa ovoga suda proizilazi da je predmet ovog upravnog postupka inspekcijski nadzor koji je obavio prvostepeni organ kod tužitelja o čemu je sačinjen zapisnik o inspekcijskom nadzoru broj: 13-4-02-15-10-1463/12 od 24.12.2012. godine, a na osnovu takvog zapisnika prvostepeni organ je donio rješenje od 22.01.2013. godine kojim je utvrdio dodatne obaveze po osnovu javnih prihoda dospjele za prijavu u iznosu od 2.713.663,89 KM i za uplatu iznos od 2.622.554,04 KM sa obračunatim zateznim kamatama za period obuhvaćen inspekcijskim nadzorom od 31.10.2007. godine do 31.10.2012. godine po vrstama, iznosima javnih prihoda, općini i poreznim periodima kako je to navedeno u tabelarnom pregledu prvostepenog rješenja na stranicama od 1. do 4. dispozitiva prvostepenog rješenja.

Nezadovoljan ovakvim rješenjem tužitelj je protiv istoga blagovremeno tuženom organu putem prvostepenog organa uložio žalbu 29.01.2013. godine.

Ostaje nepoznato iz kojih razloga prvostepeni organ nije navedenu žalbu dostavio tuženom organu blagovremeno na odlučivanje, jer je prema stanju spisa i navodima tužitelja prvostepeni organ žalbu i kompletan upravni spis dostavio tuženom organu tek u 2017. godini, a tuženi organ 4 godine kasnije 2021. godine donosi rješenje kojim žalbu tužitelja odbija kao neosnovanu.

Nakon što je tuženi organ donio svoje rješenje od 16.11.2021. godine tužitelj je protiv istoga tužbom od 07.12.2021. godine pokrenuo upravni spor a Kantonalni sud Zenica svojom presudom od 25.02.2022. godine tužbu tužitelja odbio kao neosnovanu, da bi u postupku po zahtjevu za vanredno preispitivanje sudske odluke Vrhovni sud FBiH Sarajevo svojom presudom broj: 04 0 U 013371 22 Uvp od 15.12.2022. godine zahtjev za vanredno preispitivanje sudske odluke uvažio preinačio presudu Kantonalnog suda Zenica tako što je tužbu uvažio, poništio rješenje tuženog organa od 16.11.2021. godine i predmet vratio tuženom organu na ponovni postupak te je na strani 5. svoje presude dao jasne i precizne upute tuženom organu u kojem pravcu će postupati u ponovljenom postupku jer je ostalo nerazjašnjeno da li su u postupku reorganizacije prava tuženog organa kao razlučnog povjerioca smanjena kako je navedeno dostavnim planom, jer je stečajni postupak zaključen te je nejasno kakvi su učinci stečajnog postupka na tuženi organ odnosno da li je došlo do ispunjenja stečajnog plana u odnosu na tuženi organ, dakle sud je dao jasne i precizne upute u kojem pravcu će postupati tuženi organ.

Postupajući po navedenoj presudi, u ponovnom postupku odlučivanja po žalbi tužitelja izjavljenoj protiv prvostepenog rješenja od 22.01.2013. godine tuženi organ ponovno svojim rješenjem, koje se tužbom osporava, žalbu tužitelja odbija kao neosnovanu, pri čemu sud nalazi da je tuženi organ u postupku donošenja svog rješenja samo djelimično postupio po uputama i pravnim shvatanjima iz citirane presude Vrhovnog suda FBiH jer je u postupku prije donošenja rješenja pribavio akt prvostepenog organa broj: 13-04-04-11-4-805/14 od 31.01.2013. godine iz kojeg proizilazi da je prvostepeni organ prijavio svoja potraživanja u stečajnom postupku tužitelja u ukupnom iznosu do 1.682.667,22 KM za period od 2002. do 2014. godine od čega je prema usvojenom stečajnom planu sa danom 30.01.2023. godine potraživanje prvostepenog organa realizovano na iznos od 995.150,95 KM.

Zbog ovakvih činjenica koje proizilazi iz akta prvostepenog organa od 31.01.2023. godine sud nalazi da je u međuvremenu od donošenja prvostepenog rješenja pa do donošenja rješenja tuženog organa došlo do znatnih izmjena u činjeničnom stanju prvenstveno iz razloga jer je u međuvremenu nad rješenjem Općinskog suda Zenica nad tužiteljem otvoren stečajni postupak u skladu sa odredbama Zakona o stečaju FBiH u okviru kojeg postupka je evidentno da je prvostepeni organ prijavio svoja potraživanja te da je dio tih potraživanja i namiren nakon

donošenja rješenja kojim je potvrđen stečajni plan tužioca od 22.10.2015. godine, što znači da više potraživanja prvostepenog organa nisu u iznosu od 2.662.554,04 KM, iz akta prvostepenog organa proizilazi da je isti u stečajni postupak prijavio potraživanja od 1.682.667,22 KM, dakle, očigledno je da je u vremenu od donošenja prvostepenog rješenja pa do donošenja rješenja koje se ovom tužbom osporava došlo do značajnih izmjena u pogledu potraživanja prvostepenog organa prema tužitelju te da su ta potraživanja u znatnoj mjeri umanjena, ali ostaje nepoznato u kojem iznosu prvostepeni organ i dalje smatra da je tužitelj obavezan da istom organu namiri dodatno utvrđene obaveze koje nije izmirio u kontroliranom periodu niti se sa sigurnošću na osnovu akta prvostepenog organa može zaključiti iz kojeg perioda su izvršena djelimična namirenja potraživanja jer je predmet ovog upravnog postupka inspekcijski nadzor tužitelja za period 31.10.2007. godine do 31.10.2012. godine, a iz navedenog akta prvostepenog organa proizilazi da je prijavio potraživanja u stečajni postupak za period 2002. do 12.05.2014. godine, dakle znatno duži period u kojem prvostepeni organ potražuje i prijavljuje svoja potraživanja.

Radi naprijed navedenog sud zaključuje da se i prvostepeno rješenja, a i rješenje tuženog organa temelje na nepravilno i nepotpuno utvrđenom činjeničnom stanju čime su oba upravna organa povrijedila načelo materijalne istine iz člana 7. u vezi sa članom 133. Zakona o upravnom postupku, što je neminovno dovelo do nepravilne primjene odredaba materijalnog prava i to Zakona o doprinosima (Službene novine FBiH, broj: 35/98 do 17/06) zatim Zakona o poreza ZDK (Službene novine ZDK, broj: 24/99 i 4/04) te Zakona o porezu na dohodak (Službene novine ZDK, broj: 10/08), zatim Zakona o zaštiti i spašavanju ljudi i materijalnih dobara od prirodnih i drugih nesreća (Službene novine FBiH, broj: 39/03 i 22/06), zatim Uputstva o načinu obračunavanja i uplati posebne naknade za zaštitu od prirodnih i drugih nesreća (Službene novine FBiH, broj: 44/04 i 15/08) zatim Zakona o vodama (Službene novine FBiH, broj: 70/06) zatim Pravilnika o načinu obračunavanja, postupku i rokovima za obračunavanje i plaćanje i kontroli izmirivanja obaveza na osnovu opće vodne naknade i posebnih vodnih naknada (Službene novine FBiH, broj: 92/07) zatim zakona o porezu na dobit privrednih društava (Službene novine FBiH broj: 32a/97 i 29/00), zatim Pravilnika o primjeni odredaba Zakona o porezu na dobit privrednih društava (Službene novine FBiH; broj: 31/98 do 4/03) zatim zakona o porezu na dobit (Službene novine FBiH, broj: 97/07 i 14/08), te Pravilnika o primjeni Zakona o porezu na dobit (Službene novine FBiH broj: 36/08) kao i Zakona o visini stope zatezne kamate ja javne prihode (Službene novine FBiH, broj: 41/01 do 42/06), a pored navedenog sud nalazi da je tuženi organ propustio da u cijelosti postupi u skladu sa obavezujućim uputama i pravnim shvatanjima iz citirane presude Vrhovnog suda FBiH Sarajevo zbog čega je povrijedio i član 57. Zakona o upravnim sporovima.

Dakle, iz svega naprijed navedenog ovaj sud zaključuje da je u međuvremenu od donošenja prvostepenog rješenja pa do donošenja tuženog organa koje se tužbom osporava došlo do znatne izmjene činjeničnog stanja u ovom upravnom predmetu kako u pogledu osnova tako i u pogledu visine potraživanja prvostepenog organa po osnovu dodatne obaveze po osnovu javnih prihoda dospjelih za prijavu, čime je činjenično stanje nepravilno i nepotpuno utvrđeno, a veliki doprinos ovakvoj upravnoj situaciji jeste i postupanje prvostepenog organa koji iz nepoznatih razloga nije prvenstveno blagovremeno žalbu dostavio tuženom organu, niti je blagovremeno obavijestio tuženi organ o tome da je nakon otvaranja stečajnog postupka nad tužiteljem izvršio prijavu svojih potraživanja u stečajnom postupku kako je to naveo u svom aktu od 31.01.2023. godine, zbog čega je sud zaključio da je predmetna tužba osnovana a da su i prvostepeno rješenje a i rješenje tuženog organa nepravilno i nezakoniti te doneseni na štetu tužitelja, pa je kao takve valjalo poništiti i predmet vratiti prvostepenom organu na ponovni postupak.

Imajući u vidu činjenicu da tužitelja navodima iz svoje tužbe kao i dokazima dostavljenim uz svoju tužbu sudu pravilno ukazuje na nepravilnost i nezakonitost tuženog organa te da je sud u

postupku ocjene navoda iz tužbe i pravilnosti rješenja tuženog organa zaključio da je i prvostepeno rješenje zbog izmijenjenog činjeničnog stanja nepravilno i nezakonito, to je sud predmetnu tužbu uvažio i u svemu odlučio kao u izreci ove presude sukladno odredbi člana 36. stav 2. u vezi sa članom 28. stav 4. Zakona o upravnim sporovima.

Pri svemu ovome sud je ocijenio da će zbog složenosti ovog upravnog postupka i raspoloživih dokaza prvostepeni organ brže i efikasnije provesti poseban ispitni postupak u okviru kojega će na pravilan i potpun način utvrditi činjenično stanje i donijeti pravilnu i na zakonu zasnovanu odluku a u kojem postupku će postupati u skladu sa slijedećim uputama:

U ponovljenom postupku prvostepeni organ je dužan prvenstveno voditi računa o odredbama člana 57. Zakona o upravnim sporovima, a u vezi sa tim voditi računa o obavezujućim uputama i pravnim shvatanjima iz presude Vrhovnog suda FBiH Sarajevo broj: 04 0 U 013371 22 Uvp od 15.12.2022. godine kao i o pravnim shvatanjima iz ove presude, voditi računa o načelu materijalne istine iz člana 7. u vezi sa članom 133. Zakona o upravnom postupku, te u cilju pravilnog i potpunog utvrđivanja činjeničnog stanja obaviti ponovni inspekcijski nadzor kod tužitelja ili zakazati usmenu raspravu na koju pozvati predstavnika tužitelja i punomoćnika tužitelja te na osnovu raspoložive dokumentacije utvrditi pravo stanje stvari koje se odnosi na potraživanje prvostepenog organa prema tužitelju a iz spornog kontrolisanog perioda od 31.10.2007. do 31.10.2012. godine, pri tome svakako voditi računa o postupcima i radnjama koje je preduzeo prvostepeni organ u odnosu na tužitelja u provedenom stečajnom postupku, voditi računa o provedenom stečajnom postupku, kao i o tome da je prvostepeni organ u tom postupku već prijavljivao svoja potraživanja u iznosu navedenom u aktu od 31.01.2013. godine, pri tome voditi računa o svim materijalno – pravnim propisima na osnovu kojih je u dosadašnjem toku postupka rješavana ova upravna stvar, te svakako voditi računa i o odredbi člana 73. Zakona o poreznoj upravi FBiH a sve iz razloga utvrđivanja eventualnog nastupanja zastare navedenih potraživanja, dakle u ponovljenom postupku utvrditi pravo stanje stvari pribavljanje činjenica i dokaza, sve činjenice i dokaze cijeliti pojedinačno i u međusobnoj povezanosti, izvesti pravilan zaključak u pogledu činjeničnog stanja te donijeti pravilnu i na zakonu zasnovanu odluku.

Zapisničar

Mandžuka Jasmina

Sudija

Ahmetović Hilmo

PRAVNA POUKA: Protiv ove presude žalba nije dozvoljena.